

خبرها
<div><div> </div></div> <div>آکادمی اعلام کرد</div>
<div><div> </div></div> <div>امسال هم «نوبل ادبیات» نداریم</div>

بخش فرهنگی – آکادمی نوبل از عدم اعطای جایزه نوبل ادبیات در سال جاری میلادی خبر داد.

به گزارش آسوشیتدپرس، آکادمی نوبل اعلام کرد که به دلیل مسائل به وجود آمده در خصوص «ژان کلود آرنولت»، امسال نوبل ادبیات اعطا نمی شود اما با این وجود این آکادمی به کار خود ادامه می دهد.

ژان کلود آنولت شهروند فرانسوی حاضر در سوئد که یکی از مهم‌ترین چهره های فرهنگی حاضر در این کشور محسوب می شود به فساد اخلاقی متهم شده و همین امر مشکلاتی را برای کادمی نوبل بوجود آورده است.

همسر این فرد یکی از اعضای آکادمی نوبل است و در پی طرح این اتهامات نهاد نوبل با رای گیری میان اعضای خود تصمیم گرفت «کاترینا فراستنسون» همسر آنولت را از کمیته ۱۸ نفره نوبل ادبیات کنار بگذارد.

این رسوایی در کنار اتهامات مربوط به تضاد منافع و درز اسامی برندگان نوبل در میان اعضای این آکادمی اختلاف ایجاد کرده و به استعفای چند نفر از جمله خانم فراستنسون و نیز پروفیسور «سارا دنیوس» رییس آکادمی منجر شده است. در پی این استفاها کمیته نوبل درحال حاضر تنها ۱۱ عضو دارد.

.....

با گذشت یک سال

حجت اشرف‌زاده هنوز منتظر «وقت عاشقی» است

بخش فرهنگی – تازه ترین آلبوم حجت اشرف زاده که قرار بود چندی پیش با عنوان «وقت عاشقی» روانه بازار موسیقی شود هنوز در دسترس مخاطبان قرار نگرفته است.

به گزارش مهر، حجت اشرف زاده خواننده موسیقی ایرانی مرداد ماه سال گذشته از انتشار تازه ترین آلبوم خود با عنوان «وقت عاشقی» و برگزاری مجموعه کنسرت های این اثر از اواخر تابستان ۹۶ خبر داد، اما با گذشت زمانی بیش از یک سال از اعلام این خبر، هنوز تاریخ دقیق انتشار این آلبوم مشخص نیست.

با پایان گرفتن تابستان ۹۶ خبری از انتشار آلبوم جدید خواننده قطعه «ماه و ماهی» نشد تا جایی که چندی بعد اشرف زاده در گفتگویی اعلام کرد:انتشار آلبوم «وقت عاشقی» به دلیل وسواس و حساسیت من برای کیفیت بهتر قطعات عقب افتاد. تصمیم من و صدالدين حسينخانی این است که با صوری و حوصله این آلبوم را پیش ببریم به خصوص که بنده هم حساسیت هایی روی قطعاتم دارم. ما برای برگزاری کنسرت در اردیبهشت ۹۷ در تهران برنامه ریزی کرده ایم و تصمیم گرفته ایم تا آن زمان آلبوم «وقت عاشقی» منتشر و بعد از آن کنسرت برگزار شود.

با وجود همه این اظهارات ولی گویا هنوز طلسم انتشار نیاختن آلبوم جدید حجت اشرف زاده مانده برخی دیگر از آثار آهنگسازان و خوانندگان مطرح کشورمان که از مدت ها پیش خبر از انتشار آلبوم جدیدشان در رسانه ها می دادند، شکسته نمی شود و شاید تیم اجرایی آلبوم هنوز نتوانسته‌اند به چیدمان جدیدی از محتوای آلبوم «وقت عاشقی» برسند.

به نظر می رسد باید در اطلاع رسانی زمان انتشار آلبوم ها و برگزاری کنسرت ها به گونه ای تجدیدنظر شود که خلف وعده در این زمینه کمتر شود و تکرار اعلام زمان هایی که محقق نمی شوند به بی اعتمادی مخاطبان منجر می شود.

چندی پیش هم اخباری مربوط به انتشار آلبوم هایی به خوانندگی همایون شجریان و علیرضا قربانی به آهنگسازی مهیار علیزاده به تناوب منتشر شد، اما هنوز از نحوه دقیق انتشار این آثار خبر دقیقی در دسترس نیست.

.....

صدف طلایی «سن سباستین» در اسپانیا ماند

بخش فرهنگی – جشنواره بین‌المللی فیلم سن سباستین، مهم‌ترین رویداد سینمایی کشور اسپانیا با برگزاری مراسم ختنامه و اعطای جوایز به کار خود پایان داد و فیلمساز اهل «کاتانز» جایزه بهترین فیلم را به خانه برد.

به گزارش ایسنا به نقل از هالیوود ریپورتر، فیلم «بین دو آب» به کارگردانی «پاسکی لوکوئستا» فیلمساز اسپانیایی موفق به کسب جایزه صدف طلایی بهترین فیلم از شصت‌وششمین جشنواره فیلم سن‌سباستین شد. «الکساندر پاین» رئیس هیات داوران بخش رقابتی جشنواره سن سباستین اعلام کرد که داوران به اتفاق آراء به فیلم «بین دو آب» به عنوان بهترین فیلم جشنواره رای دادند و آن را تصویری اجتماعی و دردناک توصیف کردند که مخاطبان را به زندگی شخصیت اصلی فیلم دعوت می‌کند که روایتی است از داستان اشتی ورستگاری. «لوکوئستا» در سال ۲۰۱۱ نیز با فیلم «فداهم گواناکه» موفق به کسب جایزه صدف طلایی بهترین فیلم جشنواره سن‌سباستین شده بود.

اما جایزه بهترین کارگردانی جشنواره به «بنجامین نایشتات» برای ساخت فیلم آرژانتینی «روخو» اعطاء شد و این فیلم با کسب جوایز بازیگر مرد (داریو گراندیتتی) و بهترین تصویربرداری، بیشترین تعداد جوایز شب اختتامیه را به خود اختصاص داد.

همچنین جایزه بهترین بازیگر زن جشنواره نیز به «پیا جلتا» برای بازی در فیلم «قطعه کوره» اعطاء شد.

«پل لاورتی» که در اغلب فیلم‌های ساخته «کن لوچ» چون «بادی که در علفزار پیچید» نگارش فیلمنامه را بر عهده داشته است برای فیلم «بولی» به کارگردانی «ایکار بولن» برنده جایزه بهترین فیلمنامه شد و پس از کسب جایزه از رفتار قلدرمانانه آمریکا و رژیم صهیونیستی در تحریم و حمایت از تحریم کشور کوبا به شدت انتقاد کرد. «هیروشوی اوکویاما» فیلمساز ژاپنی نیز توانست جایزه مهم کارگردان جدید جشنواره را برای فیلم «مسیح» دریافت کند که همراه با جایزه نقدی ۵۰ هزار یورویی برای کارگردان و توزیع‌کننده فیلم در اسپانیا می‌شود.

همچنین «خانواده ییزرمینی» به کارگردانی «ماریا اِلشه» نیز برنده جایزه افق‌های جشنواره اسپانیایی سن‌سباستین شد. «ریکاردو دارین» به همراه «مونیکا بلوچی»، «انیس وارد» و «هیروکارو کورئیدا» سینماگرانی بودند که امسال در جشنواره فیلم سن سباستین با دریافت جایزه یک عمر دستاورد هنری مورد تقدیر قرار گرفتند.

شصت‌وششمین جشنواره فیلم «سن‌سباستین» اسپانیا از تاریخ ۲۱ تا ۲۹ سپتامبر (۳۰ شهریور تا ۱۸ مهرماه) در کشور اسپانیا برگزار شد.

{فر هنگ و هنر }

گفت و گو با ابوالحسن داوودی، کارگردان «هزارپا»:

«هزارپا» با «نهنگ عنبر» قابل مقایسه نیست

به شصت و خورده‌ای بازیگر حضور دارد که همه باید جدا جدا انتخاب می‌شدند و من تک‌تک‌شان را با نظر مشخصی که خودم داشتم انتخاب کردم. زوج عطاران و عزتی هم جزو همین داستان بودند. در فیلمنامه اولیه شخصیت رضا به نوعی با نگاهی به تیپ عطاران نوشته شده بود اما در مورد بقیه مثل جواد عزتی و بقیه دوستان این اشاره نبود و در انتخابی که من کردم احساس کردم ترکیب این دو نفر می‌تواند ترکیب خیلی موفقی برای جلب تماشاگر باشد.

♦ **قصه «هزارپا» در دهه شصت اتفاق می‌افتد، چرا این دوره را برای روایت قصه انتخاب کردید؟ سینمای ایران تجربه فیلم «نهنگ عنبر» را هم داشت که به دلیل نوستالژیک بودنش محبوب خیلی‌ها واقع شد، شما به این وجه چقدر توجه کردید؟**

اتفاق من می‌خواستم جنس این دو فیلم کاملا با هم یکدیگر متفاوت باشند و یکی از معیارهای اسلام هم از ابتدا همین نکته بود. اما دهه شصت اساسا به لحاظ کار فیلمسازی می‌تواند دهه جذابی باشد، فارغ از اینکه دو یا چند فیلم هم در آن بستر تاریخی ساخته شود. اگر این اتفاق هم بیفتد حتما دلیل نیست که این فیلم‌ها بر پایه موفقیت کارهای قبلی ساخته می‌شوند. دهه شصت دهه مهمی است، اولین دهه بعد از انقلاب است و شرایط فرهنگی جامعه به طور کلی عوض شده است، خیلی از اوقات وقتی شرایط آن زمان را با شرایط حالا مقایسه می‌کنیم متوجه می‌شویم گاهی اوقات آنقدر سخت بودند که می‌توان با فضای طنز و کمدی آنها را برای نسل جدیدی که الان هستند به نمایش بکشیم و اتفاقا خیلی هم می‌تواند این مسائل برایشان جذاب باشد و حالا انگار خودشان را در جزیره امن تری می‌بینند.

گرچه الان هم جامعه مشکلات اساسی خودش را دارد اما وقتی نگاه می‌کنیم متوجه می‌شویم آن زمان همه مسائلی که اتفاق افتاد از جنگ گرفته تا مشکلات اقتصادی، سیل و زلزله و … فرهنگ بسته‌ای که با انقلاب در این دهه شکل گرفت و بعد آرام آرام در آن گشایش ایجاد شد همه می‌توانند زمینه داستان‌های مختلف باشند، علی‌الخصوص این داستان که از ابتدا نظر و تاکید من این بود که ما وجه نوستالژی را کاملا از آن حذف کنیم و بستر قصه و یکی بود یکی نبود را بیشتر منظر خودمان قرار دهیم. من فکر می‌کنم بخش از موفقیت فیلم در ارتباط با تماشاگر گسترده به دلیل همین زاویه نگاه است.

♦ **چقدر از ابتدا به این حجم از موفقیت و فروش فیلم در گیشه فکر می‌کردید و این موضوع را چقدر با اوضاع شرایط روز جامعه مرتبط می‌دانید؟ خیلی از کسانی که الان می‌خواهند سینما را به عنوان یک تفریح انتخاب کنند ترجیح می‌دهند در دو سه ساعتی که قرار است که فیلمی را تماشا کنند پای دیدن اثری بنشینند که برای مدت کوتاهی هم که شده از فکر به گرانی و بی‌ثباتی و خیلی از مسائل دیگر رهایشان کند و صرفا آنها را بخنداند و آنها را از فشار روحی که اوضاع اجتماع بر آنها تحمیل کرده فارغ کند. به نظر تان اکران «هزارپا» در این شرایط از خوش‌شانسی فیلم بود یا برعکس بدشانسی اش چون مردم با وجود اینکه دوست دارند بخندند و شاد باشد اما دل و دماغش را ندارند؟**

هر فیلمسازی که فیلم می‌سازد با این قصد کار می‌کند که تماشاگر گسترده تری را داشته باشد، اینکه فرض کنیم ما فیلم می‌سازیم که فقط خودمان برویم تماشا کنیم بیشتر یک کار احمقانه است که البته ممکن است برخی هم این تصور را داشته باشند. ولی من همیشه ارتباطم با مخاطب گسترده بوده و طبیعی است که فیلم را برای مخاطب گسترده ساختم. تصور هم این بود که این فیلم پتانسیل و ظرفیت این را که تماشاگر و بیننده زیاد را داشته باشد با خودش همراه دارد. خیلی عوامل در سینمای ایران هستند که آنها حواشی مسائل بخش فیلم، اکران و زمان آن را تشکیل می‌دهند، به تعبیری باید بگویم خیلی از فیلم‌ها هم بودند که آن موقعیت را داشتند اما شرایط از آنها سلب شده است. من فکر می‌کنم اگر دو فیلم قبل‌تر می‌یعنی «زادبوم» در زمان خودش توقیف نمی‌شد می‌توانست به یک موفقیت خیلی گسترده‌ای در عرصه جدی دست پیدا کند. ولی آن فیلم را شهید کردند و به شکل یک محصول مرده درآمد و محصول مرده هم خیلی خریداری ندارد. درباره «هزارپا» هم این تصور از اول بود، ولی این میزان فروش نسبت به ظرفیت‌های قبلی سینمای ایران واقعا نیاز به مطالعه اجتماعی دارد. بدون اینکه بخواهم نسبت به کار خودم با غرور حرف بزنم واقعیتی که من نه به عنوان فیلمساز بلکه به عنوان یک جامعه‌شناس دیدم این بود که همزمان با همین فیلم حدود ۶-۵ فیلم کمدی دیگر هم اکران شد، هیچ‌کدام از آن فیلم‌ها حتی نتوانستند ده درصد از فروش «هزارپا» را هم تجربه کنند، پس این نشان می‌دهد صرف اینکه یک فیلم به اسم یا در ژانر کمدی ساخته شود تضمین فروش بالای آن نیست. تعبیر خود من این است که تماشاگر در این فیلم از فیلم رضایت داشته و احساس کم فروشی در فیلم مشاهده نکرده است و همین شاید مهمترین مسئله‌ای است که فیلم را پیش برده است.

♦ **در طول فیلم علاوه بر کمدی موقعیت، طنز کلامی هم به چشم می‌خورد و خیلی از همین موقعیت‌های کلامی هم باعث خنده مخاطب می‌شود. اما بعضی از شوخی‌های فیلم به نظر اروتیک هستند. خودتان قائل به این مسئله هستید؟** اصولا فضای کمدی زمانیکه شما با هجو یا طنز رویه‌رو می‌شوید سرششز آمیخته با این جنس از شوخی که نگاه صریح‌تر و بی‌پرده‌تری به آن چیزی که اخلاقیات عرف جامعه را تشکیل می‌دهند هست. ضمن اینکه این فیلم بر اساس ر فرهنگ عمومی، البته منظوم بخش نازلش نیست، ضم و جامعه و در بین توده مردم وجود دارد نوشته شده است، از اول هم در فیلمنامه نوشته شده و بعد هم ساخته شده است. یک موقعی هست که شخصیت‌های فیلم آدم‌های فرهیخته‌از یک طبقه اجتماعی تحصیلکرده و بالا، طبعاً اگر در بین آنها جنس چنین اخلاقیاتی که بیشتر در جامعه رایج است اتفاق بیفتد یک اشکال تلقی می‌شود، اما آن چیزی که ما در سطح جامعه می‌بینیم بسیار بسیار فراتر از چیزی است که فرهنگ حاکم به ما دیکته می‌کند، فرهنگ حاکم به نوعی آرزوها و ایده‌آل خودش را در قالب یکسری اخلاقیاتی می‌گوید که ما در جامعه اصلا دیگر نشانی هم از آنها نمی‌بینیم. اتفاقا این اخلاقیات را در دهه شصت خیلی می‌دیدیم، اخلاقیاتی که هم مردم به آن معتقد بودند و هم به شکلی طبقه حاکم نیز بخشی از آن را خودش رعایت می‌کرد، اما الان این فساد اخلاقی با شعارهایی که می‌شنویم خیلی جور در نمی‌آید. آن چیزی که در این فیلم وجود دارد نکاتی بسیار کم از نمونه‌های رایجی است که الان در جامعه می‌بینیم. بنابراین این شکل برخورد کردن با آن به نظر من ناشی از یک جور به قول دولتمردان نهادینه شدن اخلاق تبلیغاتی است که در خیلی از موارد وجود خارجی ندارد.

♦ **شوخی‌هایی که درباره‌اش حرف زدید محدودیتی هم برایتان در طول کار داشت؟ در فیلمنامه این شوخی‌ها بیشتر بودند و احیانا به دلیل ممیزی کم‌رنگ تر شدند؟**

مقدار ممیزی در این فیلم خیلی محدود بود، ضمن اینکه این فیلم خیلی بلندتر بود و زمان نسخه اولیه‌اش ۱۸۵ دقیقه بود و قرار بود به دو فیلم سینمایی تبدیل شود. ولی به دلیل ملاحظات و تجربه خود اضافه می‌کنی برای اینکه بتوانی به همان عرضه نکنم چون می‌دانستم با گرفتاری‌های مختلف و همچنین حواشی زیادی رو به رو خواهد شد. در نتیجه بیشترین میزانی که از فیلم‌هایم خودم حذف کردم در این فیلم اتفاق افتاد و نزدیک به ۶۵ دقیقه از آن را خودم کوتاه کردم.

دوشنبه ۹ مهر ۱۳۹۷

خبرها
<div><div> </div></div> <div>جشنواره داستان کوتاه</div>
<div><div> </div></div> <div>«پُراس» برگزار می‌شود</div>

بخش فرهنگی – دومین دوره جشنواره ملی داستان کوتاه «پُراس» برگزار می‌شود.

به گزارش ایسنا، در فراخوان این جشنواره درباره شرایط ارسال آثار آمده است: هر نویسنده فقط می‌تواند یک داستان کوتاه منتشرنشده خود را برای شرکت در مسابقه ارسال کند. همچنین موضوع داستان کوتاه آزاد است و داستان ارسالی نباید از هزار کلمه کمتر و از چهارهزار کلمه بیشتر باشد. علاقه‌مندان تا ۳۰ مهرماه مهلت دارند تا آثار خود را به رایانامه : PARRASFESTIVAL@YAHOO.COM

ارسال کنند. مراسم پایانی و معرفی برگزیدگان نیز در آذرماه برگزار می‌شود. طبق این فراخوان جوایز این جشنواره عبارت است از:

نفر اول: لوح تندیس + بیست میلیون ریال
نفر دوم: لوح تندیس +پانزده میلیون ریال
نفر سوم: لوح تندیس+ ده میلیون ریال
نفرات چهارم تا دهم: لوح تقدیر و جایزه نقدی.
دبیرخانه جشنواره ملی داستان کوتاه «پُراس» در بوشهر، برازجان، میدان چمران، جنب داروخانه دکتر غریبی، زانسرای پسرانه حافظ واقع است. علاقه‌مندان برای دریافت اطلاعات بیشتر می‌توانند به وب سایت: WWW.HAMYARANJAVAN.IR.

صفحه اینستاگرام:
HTTPS://INSTAGRAM.COM/_U/PARRASFESTIVAL
و کانال تلگرامی:
HTTPS://T.ME/PARRAS_FESTIVAL

مراجعه کنند.

«موش‌ها و آدم‌ها» از ممنوعیت تا محبوبیت

بخش فرهنگی – کتاب «موش‌ها و آدم‌ها» اثر جان اشتاین‌بک با ترجمه سروش حبیبی در چاپ نهم در ۱۶۰ صفحه منتشر شده است.

به گزارش ایسنا، مهم‌ترین پیام این کتاب، پیام دوستی و برادری است. در جایی که کارگران تنها هستند زندگی مناسبی نداشته و به فردای خود اندیش ندارند و نیز تبعیض نژادی وجود دارد، جورج و لنی کنار هم بوده و به آینده امیدوار هستند و با وجود همه سختی‌ها کنار هم باقی می‌مانند. جورج بارها و بارها به رفتار لنی اعتراض می‌کند که اگر او نبود زندگی بسیار بهتری داشت، چون لنی یک فرد عقب‌افتاده ذهنی است که مردی عظیم‌الجثه ولی مثل یک کودک مهربان است، اما جورج با این حال او را برادر خود می‌داند و حاضر نیست رهایش کند و در سخت‌ترین شرایط هم مسئولیت لنی را به عهده می‌گیرد. سروش حبیبی مترجم کتاب «موش‌ها و آدم‌ها» در انتهای این کتاب به خوبی جنبه دیگر کتاب را توضیح می‌دهد: کتابی که وصف احوال اجتماعی آمریکاست نمی‌تواند از اشارهای ولو مختصر به تبعیض نژادی و کینه، یا دست‌کم تحقیر سپیدپوستان نسبت به ساهاان خالی باشد.

«موش‌ها و آدم‌ها» داستان زندگی سخت کارگرانی است که برای لقمه‌ای غذا از مزرعه‌ای به مزرعه دیگر کوچ می‌کنند، همیشه مورد ظلم قرار می‌گیرند و همواره به تندی با آن‌ها رفتار می‌شود. در واقع موش نیز در این کتاب نماد همین قشر است؛ قشر کارگران بدبختی که همانند موش در چنگال اربابان گرفتارند به زندگی نکبت‌بار خود رضایت داده‌اند، با کارگران به بدترین شیوه ممکن رفتار می‌شود و هیچ امکانات رفاهی در اختیار آنان قرار داده نمی‌شود، این کارگران هیچ امیدیه به زندگی ندارند و صرفاً هستند و زندگی می‌کنند. موضوع مورد توجه دیگرها که در این کتاب بسیار به آن پرداخته می‌شود، موضوع تنهایی کارگران است، چون کارگران هیچ دوستی ندارند، همیشه تنها و در آرزوی یک هم‌صحبت هستند.

کتاب «موش‌ها و آدم‌ها» یکی از کتاب‌هایی است که جزء کتاب‌های ممنوع در ایالات متحده آمریکا بوده است. این داستان به ظاهر ساده، خواننده را بر سر دوراهی پیچیده‌ای می‌گذارد که به سختی می‌توان خوب یا بد بودن شخصیت‌های اصلی آن را از هم تشخیص داد چرا که هر کدام از آن‌ها بخشی از جامعه‌ای را به نمایش می‌گذارد که با سرکوب، تبعیض و بی‌عدالتی مواجه است.

صدور مجوز نمایش برای دو فیلم

بخش فرهنگی – شورای پروانه نمایش فیلم‌های سینمایی برای ۲ فیلم مجوز نمایش صادر کرد. به گزارش ایسنا به نقل از روابط عمومی سازمان امور سینمایی و سعهی بصری،شورای پروانه نمایش فیلم‌های سینمایی در جلسه اخیر که با حضور اکثریت اعضا برگزار شد، مجوز نمایش دو فیلم: «بمم داستان عاشقانه » به تهیه‌کنندگی مشترک احسان رسول اف و پیمان معادی و کارگردانی پیمان معادی در ژانر اجتماعی و «کامیون» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی کامبوزیا پرتوی در ژانر اجتماعی صادر شد.